

РЕШЕНИЕ

№ 1111

гр. Варна, 10.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ВАРНА, III СЪСТАВ, в публично заседание на двадесети септември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Светлана Тодорова

Членове: Диана К. Стоянова
мл.с. Марина К. Симова

при участието на секретаря Албена Ив. Янакиева
като разгледа докладваното от Светлана Тодорова Въззивно гражданско дело
№ 20233100501410 по описа за 2023 година

за да се произнесе взе предвид следното :

Производството е образувано по реда на чл.258 и сл. от ГПК.

Образувано е по въззивна жалба на “НЮ ПРОДЖЕКТС КОНСУЛТ“ ЕООД ЕИК 202054931 със седалище и адрес на управление гр.София, ж.к.“Изгрев“ , ул.“Самоков“ №28, 3, ет.1 срещу Решение № 1851/25.05.2023г., постановено по гр.д. № 16656/2022г. по описа на ВРС, с което е ОТХВЪРЛЕН предявения от “Ню Проджектс Консулт“ ЕООД ЕИК 202054931 със седалище и адрес на управление гр.София, ж.к.“Изгрев“ , ул.“Самоков“ №28, 3, ет.1 срещу ДГ №32 “МОРЯЧЕ“ Булстат 000085787 с адрес гр.Варна, район Младост, кв.Младост до бл.146 иск с правно основание чл.422 ГПК за признаване на установено в отношенията между страните, че ответникът дължи заплащането следните суми по Заповед за изпълнение №6888/28.10.2022г., издадена по ч.гр.д. №14282/2022г. по описа на ВРС, а именно: сумата от 793.68 лева, представляваща стойност на доставени, но незаплатени плодове през месец септември 2019г., за което е издадена

фактура №8200000513, и с която ответникът се е обогатил за сметка на ищеца, ведно със законната лихва, считано от датата на подаване на заявлението в съда 27.10.2022г. до окончателното изплащане.

В жалбата се излага, че решението на ВРС е немотивирано, съответно неправилно и незаконосъобразно. Конкретно се оспорва извода на съда, че е възникнало облигационно отношение между „Ню Проджектс Консулт“ ЕООД и ДФ „Земеделие“ за доставка на плодове в полза на трето лице- ДГ №32 „Моряче“. Неправилно съдът е приел, че отношенията между страните се уреждат от разпоредбите на НАРЕДБА за условията и реда за прилагане на схеми за предоставяне на плодове и зеленчуци и на мляко и млечни продукти в учебните заведения - Схема "Училищен плод" и Схема "Училишно мляко". Сочи се, че неправилно съдът е възприел, че липсват доказани факти и обстоятелства, от които да се направи извод за отсъствие на основание за осъществяване на доставки на плодове, поради което се обуславя неоснователно на предявеният иск.

Сочи се във въззивната жалба, че правилно съдът е приел, че е налице облигационно отношение между „Ню Проджектс Консулт“ ЕООД и ДГ №32 „Моряче“, но е неправилен правният извод, че договорът е в полза на трето лице. Сочи се, че правилно ВРС е проследил хронологията на последствията от извършените промени в НАРЕДБА за условията и реда за прилагане на схеми за предоставяне на плодове и зеленчуци и на мляко и млечни продукти в учебните заведения - Схема "Училищен плод" и Схема "Училишно мляко", но не е взел под внимание, че с Определение №12596/25.09.2019г. по адм. дело №6899/2019г. Петчленен състав на ВАС отменя Определение от 12.04.2019г. по адм. дело №3535/2019г. на V отделение при ВАС и се придава обратно действие на подзаконовите нормативни разпоредби, от което следва, че Акт за одобрение изх. №01-2600/5426 от 16.10.2018г. е невалиден. Счита, че всички доставки, които са извършени от ищцовата страна, не могат да бъдат приети, че са въз основа на разпоредбите на горепосочената наредба и въз основа на издадения акт за одобрение. Твърди се във въззивната жалба, че с процесните доставки ищцовото дружество е предоставило плодовете, за което е издадена фактура, както и са приети от ответника без възражения, което не е обсъдено в мотивите на съда. Твърди се, че „Ню Проджектс Консулт“ ЕООД е доставил плодове на ДГ №32 „Моряче“, които ответникът е приел, тоест е налице постигнато съгласие между страните за продажба на тези плодове, като цената в случая е обичайната, която се дължи за този вид продажба. След като плодовете са приети от ответника и доставката е била осъществена, следва, че се дължи уговорената продажна цена от ответника, обективизирана в издадената фактура, независимо от това, че същите са извършени по възлагане на ДФ „Земеделие“ по силата на издаден акт за одобрение.

На следващо място се твърди, че независимо, че процесните доставки на плодове са извършени от ищцовото дружество без основание, то е налице основание за заплащане на предадените и приети плодове, доколкото плодовете са били предадени и приети от ответника без възражения. ДГ №32 „Моряче“ е получил плодове без основание, с които се е обогатил за сметка на ищцовото дружество, което в обжалваното решение не е обсъдено от съда.

Настоява се за отмяна на първоинстанционното решение и уважаване на предявения иск изцяло с присъждане на сторените разноси в двете инстанции.

В срока по чл.263 ГПК, въззиваемата страна „ДГ №32 “МОРЯЧЕ“ Булстат 000085787 депозира писмен отговор, като развива доводи за неоснователност на въззивната жалба. Моли за потвърждаване на обжалвания съдебен акт и присъждане на сторените във въззивната инстанция съдебно-деловодни разноски.

Страните не са направили искания по доказателствата.

ВАРНЕНСКИ ОКРЪЖЕН СЪД като взе предвид направените оплаквания с жалбата, изложените доводи и съображения на страните, както и събраните по делото доказателства намира за установено следното:

Въззивната жалба е редовна по смисъла на чл.267, ал.1 от ГПК, подадена са в срок от надлежна страна срещу подлежащ на възивно обжалване съдебен акт, поради което са допустими и подлежат на разглеждане по същество. С оглед правомощията на прокуриста в съответствие с разпоредбата на чл.22 от ТЗ и предоставените изрични права, същият е надлежно упълномощен да представлява въззивника в настоящото производство.

Правомощията на въззивния съд съобразно разпоредбата на чл. 269 ГПК са да се произнесе служебно по валидността и допустимостта на обжалваното в цялост първоинстанционно решение, а по останалите въпроси – ограничително от посоченото в жалбата по отношение на пороците, водещи до неправилност на решението.

Постановеното решение е издадено от надлежен съдебен състав, в рамките на предоставената му правораздавателна власт и компетентност, поради което е валидно.

Наличието на всички положителни и липсата на отрицателните процесуални предпоставки във връзка със съществуването и упражняването на правото на иск при постановяване на съдебното решение, обуславя неговата допустимост, поради което въззивният съд дължи произнасяне по съществуването на спора.

Производството по гр.д. № 16656/2022г. по описа на ВРС е образувано по искова молба от “НЮ ПРОДЖЕКТС КОНСУЛТ“ ЕООД ЕИК 202054931 срещу „ДГ №32 “МОРЯЧЕ“ Булстат 000085787 с искане да бъде постановено решение, по силата на което да бъде прието за установено в отношенията

между страните, че ответникът дължи на ищцовата страна сумата от 793.68 лева, представляваща стойност на доставени, но незаплатени плодове през месец септември 2019г., за което е издадена фактура №8200000513, и с която ответникът се е обогатил за сметка на ищеца, ведно със законната лихва, считано от датата на подаване на заявлението в съда 27.10.2022г. до окончателното изплащане и за която е издадена Заповед за изпълнение №6888/28.10.2022г. по ч.гр.д. №14282/2022г. по описа на ВРС.

С предявения иск ищецът настоява за установяване съществуването на парично задължение от страна на ответника, чийто правопораждащ факт произтича от неоснователно обогатяване, изразяващо се в действително получени от ответника доставени от ищеца през м.09.2019г. количества плодове, при липса на сключен между страните договора, и за които се твърди, че не са заплатени от ответника.

Искът черпи правното си основание от разпоредбата на чл.59, ал.1 от ЗЗД, доколкото ищецът настоява за връщане на сума, дължимостта на която ищецът свързва с неоснователно обогатяване от страна на ответника.

За успешно провеждане на производството по иска следва да бъде установен фактическият състав на неоснователното обогатяване в кумулативност, както следва – увеличение на имуществото на едно лице, намаляване имуществото на друго, чрез спестяване на разходи, които ответникът нормално би направил, като обогатяването на първото и обедняването на второто да произтичат от един и същ факт или от обща група факти, и съответно – липса на друга възможност за правна защита на обеднелия, тъй като това е субсидиарен състав, който сеприлага само когато за ищеца липсва възможност да се защити с някой от основните иски по [чл. 55 ал. 1 от ЗЗД](#). При установяване наличието натази предпоставка и изброените елементи, неоснователно обогатилият се за сметка на другото дължи да му върне онова, с което се е обогатил до размера на обедняването, а в случай на различие между тези две стойности, се дължи връщане на по-малкото между обедняването и обогатяването.

В конкретния случай се установява, че отношенията между страните са възникнали и са се осъществявали въз основа на разпоредбите на НАРЕДБА за условията и реда за прилагане на схеми за предоставяне на плодове и

зеленчуци и на мляко и млечни продукти в учебните заведения - Схема "Училищен плод" и Схема "Училищно мляко".

Съгласно Наредбата, ДФ „Земеделие“ е органът, пред който се заявява участието в безплатните за учебните заведения схеми, като наред с това ДФ „Земеделие“ одобрява и оттегля одобрението на заявителите и изплаща помощта по схемите, както и редица други дейности свързани с прилагането на схемите.

На основание чл.15 от Наредбата /в редакцията към 2018г./, ДФ „Земеделие“ издава Акт за одобрение на заявителите за допустимост по схемите, което одобрение може да бъде за срок до три учебни години и публикува на сайта си на писък с одобрените заявителите. Въз основа на така посочената разпоредба, „Ню Проджектс Консулт“ ЕООД е получило Акт за одобрение изх. №01-2600/5426 от 16.10.2018г. за доставка на плодове по схема „Училищен плод“ за три учебни години- 2018/2019, 2019/2020 и 2020/2021 за множество в страната учебни заведения, сред които е и ответната страна.

Съгласно разпоредбата на чл.2 от Наредбата прилагането на схемите за предоставяне на плодове и зеленчуци и на мляко и млечни продукти в учебните заведения, се финансира от Европейския фонд за гарантиране на земеделието, както и от държавния бюджет. С разпоредбите на чл. 17,чл. 18 и чл. 19 от Наредбата е регламентиран начинът на плащане на доставките извършени от заявителите по схемата „Училищен плод“, както и сроковете за плащане на подадените заявки за плащане. Посочена е и процедурата за разглеждане на заявката за плащане. Плащанията на изпълнителите се извършват със средства от европейската схема за предлагане на плодове, зеленчуци, мляко и млечни продукти, само от ДФ „Земеделие“, който е единствената разплащателна агенция за управление на средства от ЕС, срещу представяне на първичен счетоводен документ – фактура, с която реалният доставчик документира продажбата на продукти към получател – образователна институция, с отразена в нея цена. Така са поставени и отношенията между ДФ „Земеделие“ и съответния заявител- доставчик, в настоящият правен спор- ищцовото дружество.

Хронологично се установява, че с отмяна на определение от 12.04.2019г. по адм.дело №3535/2019г. на 5-то отделение, ВАС, с което е

било спряно действието на Постановление на МС №32 от 22.02.2019г., по силата на което всички актове за одобрение по схемите, издадени по досегашния ред, прекратяват действието си с приключване на учебната година, независимо от срока, за който са били издадени, което е отменено с определение № 12596/25.09.2019г. по адм.д. № 6899/2019г., 5-чл.с-в на ВАС, ищцовото дружество няма издаден акт за одобрение за уч.2019/2020г.

Между страните не е налице и сключен договор за покупко-продажба на процесните стоки, доколкото липсва такъв, а ответникът е приел плодовете след изрично писмено уведомление от доставчика, че същият продължава да бъде такъв по схемата „Училищен плод“, вкл. и при писмени указания, че дължимата цена по доставката няма да се дължи от учебното заведение, а ще бъде платена от ДФЗ.

Следователно, на първо място, страните не са били обвързани от валидни договорни правоотношения по повод процесната доставка. На следващо място ищецът е обеднял като се е разпоредил със свои стоки.

На трето място следва да се отчете, че принципно имуществените облаги в хипотезата на чл.59 от ЗЗД, се изразяват в увеличаване на актива на имуществото на обогатения, в намаляване на неговите пасиви или спестяване на обогатения на някои разходи, които той е трябвало да понесе. В последната хипотеза, която е налице в конкретния случай, спестяването на разходи води до обогатяване в случай, че разходите са били необходими и ответникът по иска с правно основание чл. 59 от ЗЗД е трябвало да ги понесе от собственото си имущество, без да съществуват изгледи за тяхното връщане.

Установява се от писмените доказателства, а не се и спори от страните, че ответното учебно заведение е приело плодовете от доставчика с уверение, че същите се доставят по схемата „Училищен плод“, съгласно която получателят няма да дължи заплащането и.

Следователно, ако ищцовото дружество беше редовен доставчик (т.е. притежаващ годин Акт за одобрение от ДФЗ), то по силата на Наредба за условията и реда за прилагане на схеми за предоставяне на плодове и зеленчуци и на мляко и млечни продукти в учебните заведения - Схема "Училищен плод" и Схема "Училишно мляко" учебното заведение не би било финансово задължено към доставчика, съотв. не би реализирало разходи, тъй

като заплащането на доставките се извършва от ДФЗ. От друга страна, дори и да не участва в коментиратата схема за доставка на плодове, то липсва сигурност, че градината би извършила снабдяване с плодове, независимо от задължението ѝ по Наредба за финансирането на институциите в системата на предучилищното и училищното образование, както и че би било реализирано възмездно или в същото количество или/и на същата стойност. Това сочи, че липсва сигурност относно факта, че ответникът би направил същия разход за закупуване на плодове през процесния период, поради което чрез осъществената доставка, той е спестил разходи, равняващи на стойността на доставката, обективизирана в процесната фактура. Не на последно място консуматор на стоките са децата, обучавани в ответната детска градина. Доколкото не е доказано, че ответникът е спестил сигурен разход за доставка на плодове в размер на процесната сума, то не е доказан в пълнота фактическия състав на неоснователното обогатяване по чл.59, ал.1 от ЗЗД.

В обобщение искът за признаване за установено, че ответникът дължи на ищеца сума, с която се е обогатил без основание за сметка на обедняването му, представляваща стойност на получени, но незаплатени количества плодове през м. 09.2019г. е неоснователен и следва да бъде отхвърлен. Неоснователността на главната претенция обуславя неоснователността, а оттам – и отхвърлянето на акцесорната претенция за заплащане на обезщетение за забава в размер на законовата лихва върху главницата от подаването на заявлението по чл. 410 от ГПК до окончателното изплащане. Поради това е неоснователно и искането за присъждане на разноските по заповедното производство.

Жалбата следва да бъде оставена без уважение, а атакуваното решение – потвърдено, включително в частта за разноските за първоинстанционното производство.

С оглед изхода на процеса отговорността за разноски и за тази инстанция следва да бъде възложена на въззивника и той следва да понесе своите както са направени и заплати тези на въззиваемия в размер на 400 лв. за адвокатско възнаграждение.

По изложените съображения съдът намира, че искът за основателен и доказан, при което с оглед идентичния резултат на спора пред първоинстанционния съд решението му следва да бъде потвърдено.

С оглед резултата по делото въззивникът следва да понесе сторените от въззиваемия съдебно-деловодни разноси пред въззивната инстанция за адвокатско възнаграждение в размер на 400 лева.

Воден от гореизложеното, **ВАРНЕНСКИЯТ ОКРЪЖЕН СЪД**

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА изцяло Решение № 1851/25.05.2023г., постановено по гр.д. № 16656/2022г. по описа на ВРС.

ОСЪЖДА “Ню Проджектс Консулт“ ЕООД ЕИК 202054931 със седалище и адрес на управление гр.София, ж.к.“Изгрев“ , ул.“Самоков“ №28, 3, ет.1 да заплати на ДГ №32 “МОРЯЧЕ“ Булстат 000085787 с адрес гр.Варна, район Младост, кв.Младост до бл.146 и сторените съдебно-деловодни разноси пред въззивната инстанция за адвокатско възнаграждение в размер на 400 лева.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на касационно обжалване, на осн.чл. чл.280, ал.3, т.1 от ГПК.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____